

சிவமயம்

ஆருணிகோபநிட்தம்

—(*)—

இஃது

சாமவேதத்தின் ஓர்சாகையின் இறுதியிலுள்ளது

மூலபாடம், பொழிப்புரை

விசேஷ வுரையுடன்

சிதம்பரம் பிரம்மவித்தியா பத்ராதிபரான
பரசமய பஞ்சானன பண்டித பாஞ்சஜன்ய
பிரம்மஸ்ரீ

கு. ஸ்ரீ நிவாசதீக்ஷிதரவர்களால்

—(*)—

வடமொழியிலியற்றப்பட்ட

ஆருணிகோபநிடத டிகா

என்னும் விபாக்கியானத்துக்கிணங்க
அவர்களாலேயே மொழிபெயர்க்கப்பட்டு

தமது

நடுக்காவேரி ஜகத்குருயந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

1899ஸ்

2

— 1911 —

— 1911 —

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

—(*)—

வவநாநி	புஷ்டம்	வதி
சுதஹயு-தே-த வச	அ	கௌ
சுயா தவ்வாநேஹவரிவாஜகாநா	கஉ	உஉ
சூர-ண்ணிவாஜாவதே	க	க
ஒஹிஒஹி	கடு	க௦
ஒளக்யவசுநம்	கக	கஅ
காடிவகொவஹூநீ	எ	உஉ
வஹுஹம்வஹுஹூதம்	க	உச
சுண்ணீவாநகௌவீநம்	கடு	உக
வஹுநீவாநவ்ரெஸூவா	க	உஎ
வஹுநயபுநிஹிஸா	கஉ	கடு
யதயொலிக்ஷாயு	கச	உச
யவ்வவ்வெததவிஷா	கக	க
வஷ்டாஸாயு-வஸீயம்	கக	உக
வஹுவாவவ் ஜாவதி	ச	க
வநுஸூயா	க௦	கஅ
வவ்வெவ்வாவாய	கக	ச
வவ்வெவ்வொவ்வாவாய	கக	க

ஆருணி கோபகிடத விஷயானுக்கிரமணி

	பக்கம்.	வரி
முகவுரை		
பாராயணபாடம்	1	1
ஆருணிகோபகிடதமகை	3	1
ஆருணிகுவேதகேதுவென்றது	3	14
பரந்தகாலமுத்திசொருபம்	4	17
சன்னியாசிகளுக்கு பாராயணம்	5	8
ஏகதண்டநிர்ணயம்	6	1
பிரம்மசாரிணானப்பிரஸ்கர்கள் } சன்யாசமடையும்முறை	6	23
வானப்பிரஸ்தானிநிர்ணயம்	7	5
யஞ்ஞோபவீதலக்ஷணம்	10	1
சன்னியாசமேற்கும் விதி	10	18
யதிகளின் ஆகாரமுறை	11	21
சன்னியாசியின் முக்கியதர்மங்கள்	12	12
சன்னியாசிகள் விடவேண்டியவை	13	1
சாதுர்மாஸ்யவிதி	11	21
வித்வச்சன்னியாசமுறை	14	11
பிரம்மசரியத்திலிருந்துசன்னி } யாசமடைவதின் சிதப்பு }	14	18
வித்வச்சன்னியாசிபாத்திரம்	15	1
உபசங்காரம்	15	13
சன்னியாசப்பவன்	16	1
தாற்பரியசங்கிரகம்	18	2
அரும்பதவிளக்கம்	19	1
இலக்கணக்கேத்து	21	4

ஆருணிகோபனி - தவிஷயானுக்கிரமணி

முற்றிற்று.

ஆருணிகோபரிடத

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
க	கஉ	வாஅய்யாஅழை	வாஅய்யாஅழை
„	கரு	சூலம்யா	சூலம்யா
„	உக	சூலம்யா	சூலம்யா
உ	கஉ	சூலம்யா	சூலம்யா
„	„	சூலம்யா	சூலம்யா
ந	கஎ	மென் றும்	மென்னும்
சு	கசு	யடைந்து	யடைவது
ரு	உசு	விஷயஜை	விஷயஜை
„	„	விஷயஜை	விஷயஜை
சு	கக	வேண்டிமென	வேண்டும்
எ	உ	உதராக்னியால்	உதராக்னியில்
அ	கந	சஞ்சாரம்	சங்காரம்
கந	கக	ஊன்	ஊன்
கசு	அ	ஸதாநி	ஸதாநி
கசு	உந	நாராய	நாராய
கஎ	கந	ஆருண	ஆருண
உஉ	கஎ	விட்டிஸுநு	விட்டிஸுநு

ஆருணிகோபரிடத பிழை திருத்தம்.

முற்றிற்று.

முகவுரை.

இவ்வுபநிடதம் சாமவேதத்தைச் சேர்ந்த ஆருணிசாகை யிலொன்று. சாந்தோக்கிபடுமன்ற சாமவேதவுபநிடதத்தில் இவ்வாருணிமாமுனியின் பெருமை ஆறுவதத்தியாயத்தில் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. இவர் அருணர் என்ற பஹாரிஷியின் புத்திரராதலால் இவரை ஆருணியென்றார். இவர் பெயர் சுவேதகேது. இவ்வாருணி முதலில் தன்பிதாவிடத்து பஹா வாக்கியத்தைஒன்பதுமுறையுபதேசம்பெற்றவரென்றும்நீண்டகாலமில்லாததினருந்து ஈசனை யாராதித்து அதனால் அந் புதமாய் பிரமலோகபதவியைப் பெற்று ஆங்கு பிரம்ம தேவனுடன் வேதாந்த விசாரம்செய்து துறவு மேலீட்டினாலவர் முகமாய் சன்னியாசவிதியைக்கேட்டுச்செந்தித்துத்தெளிந்து நிருவருட்கூடினார். இவ்வர்த்தவாதம் இவ்வுபநிடதத்திலமைந்தமையால் இதனை யாருணிகோபிடதமென்பது. இதனையே ஆருண்யுபநிடத மென்பாரும் ஆருணேயோபநிடதம் என்பாரும் சிலருளர். இஃது ஆச்சிரமங்களுக்குட் சிறந்த பரமஹம்ஸாச் சிரமத்தையேற்றற்குரிய விதிகளையும் அவ்வாச் சிரமிகளின் தர்மங்களையும், ாணி, இல்லறத்தவன், மாவனத்தான், ஆகிய மூவாச்சிரமிகட்கும் துறவு நிறைவுபெற்றவக்கணத்தே சன்னியாசம் பெறவேண்டும் முறையையும், நிரூபித்ததொன்றாம். வேதாந்த வித்தைகளின் கேட்டல் இடையூரின்றி நிறைவேறவேண்டி “ஸாந் ஸுபுஸு வணா க்ஷாந் ஸாஸு” துறந்து கேட்டலை யேற்பானன்றே” யென்று, ஆன்றோர் விதித்தமுறைப்படி இதில் சன்னியாசம் விதிக்கப்பட்டது. இதனில் சாதூர்மாண்ய சங்கற்பம் முதலிய சன்னியாச விவக்கணங்கள் ஒருவாறு குறிக்கப்பட்டன. இவ்வுப

நிடதத்திற்கும் யாம் வடமொழியிலியற்றிய வியாக்கியானத்
துக்கிணங்க தென்மொழியிலோர் உரையையும், நம் நாட்டு
வேதாந்திகள் கண்டுகளிக்குமாறு, இயற்றிமுடித்தனம். செ
ன்றவுபநிடதங்களைந்தின் கோசசாமக்ரிகளைப்போல் இதற்
கும் கிடைத்தமையால், அதனைக்கொண்டு ஒருவாறு இவ்வு
ரையைப்பூர்த்திசெய்தோம்- இதனைப் பெற்று எமதுக்கம் த
ளராது மென்மேலும் ஏனையவுபநிடதங்களையுமீவ்வாறே உ
ரையிட்டலங்கரிக்குமாறு, ஈசனருள் புரிவாரென வெதிர்பர்
ர்க்கிறோம். ஸ்ரீ சங்கரானந்த யோகிகள் நாராயணபட்டர்
முதலியோர் சிலரிதற்குரைசெய்தாருமுளர். அன்றி விசுவே
சுவரயோகிகள் துறவறத்தைப் புகழ்மிட்டஇதனையெடுத்துத்
தமது தர்மசாஸ்திரங்களில் நிரூபித்திருக்கின்றார்கள், இவ்வு
த்தமவுபநிடதத்திற்கு யாமிட்டசிறுரைநீழிவாழ்க.

சுபம்.

கிரந்தகர்த்தர்.

உ
ஒடி

சூர-ணிகொவநிஷ்சு

வாராயணவாலம் |

ஒடிசுவரீயாங்கிதிசாங்கி|

● ஒடி சூர-ணி: ப்ரஜாவதந்ம் ப்ரஜாவதெகெ-
கம் ஜமாசகம் மகெகாவாவ கெந ஹவதூ-பாணெஸெஷ
தொவிஸுஜாநீதி | ஸதெஹாவாவ ப்ரஜாவதிஷுவ ப-
தூநு ஸாதூநு- வம்பூதீ-விவாம் பஜாவவீதெயொ
மம் ஸதித்ம் ஸூரப-வ ஹதெகாச ஹவஜெ-பாகஸ-
வதெ-பாக சிஹதெ-பாக ஜதெநாதெகாச தவொதெகாச ஸ
ததெகாசம் வாதத விதத ஸ-தத வாதாந ரஸாதத
ததாதத சிஹாதத ஸூஹூ-வ-வ விஸுஜெஷ் ஸூரஹூ
ந- கெளவீ ந-வ வரிமுதெ ஹஷ்- விஸுஜெஷ்
விஸுஜெஷ்| மூஹவெஸூ ப்ரஹூரீ வாதவெஸூ வ
தெளகிகாநீந- டிராதெள ஸ-ரொவபெ டிராய்தீ-வ
ஸவாவரெதெள ஸரொரொவபெ டி-வவீதம். ஹதெள
வாப-வாவிஸுஜெ கூடிதகொஸூ ஹூரீ. கூடி-வ-
விஸுஜெதூத- விஸுஜெதவித்ம் விஸுஜெஷ்ஹூதெ
கா நதீநிஸுஜெஷிதி ஹாவாவ | சு.கஹப-பே-தூவ
டிராவரெஷிப- மசெந் விஜுஜெதிஸ-ப-பூ ஸூநதீ
ரெதூ-பி. ஸரீயாவாதூநூவரெ துவ-ஷ- வெதெ
ஷூரண நக ராவத-பெ டி-வநிஷ்டிராவத-பெ டி-வ
நிஷ்டிராவத-பெ. ப்ரஹூ-பூ ஹஸூத்-ஸூநாதூ
தூம் ப்ரஹூதூ சிஹ-சிவவிதாநு தி-வூதூத்ம் தூ
ஜெவிதாநு ஸவ-வெடி ஸநூஸூ பியாஸநூஸூ: பிய
ஸநூஸூ பியதிதி ர-கூ ஹ-ஸவ- ஹதெதெஹூ

ஆருணிகோபதிடது பேருரை.

அவதரணிகை

இனி யெல்லாவுப்கிடதங்களுக்கும் பொதுவாய் அமைந்த அர்த்தவாதமுகத்தால் அருணமாமுனிபுதல்வர் ஆருணிமஹாரிஷியும், பிரஜாபதியென்ற பிரம்மதேவனும் நடாத்திய சல்லாபத்தை துவாரமாகக்கொண்டு பிரம்மவித்தையின திகாரத்தைப் பூர்ணமாகக் கொடுக்கக்கூடிய சன்னியாசத்தின் முகறையை சுருதிநிருப்க்கின்றது.

ஆருணிஃ ஸ ஜாவதஃ

ஸ ஜாவதெவெடா கஃஜமாஜி

தம்மகொவாவ

ஹவநுகெநகஃ டாண) ஸெஷெசா விஸ்யஜாநீதி ||

(இ—ள்.) பிரஜாபத்திய விரதத்தையுடைய ஆருணி மஹாரிஷியானவர் பிரஜாபதியின் லோகத்தையடைந்தார். அவரை யடைந்து ஓபகவானே எப்படி கர்மங்களை யெல்லாம் பூர்ணமாய் விடுவேனென்று கேட்டார். (எ—து)

(வி—ரை.) ஆருணி, இஃது சாமசாகையின் ஓர் உபநிடத மாதலால் சுவேதகேதுவே அருணமஹாரிஷியின் புத்திரனென இங்கு குறிக்கப்பட்டார். பிரஜாபத்தியவிரதமுடையவர் = பிராஜாபத்தியமென்றும் பிரம்மசரியத்தையுடையவர். இல்லறத்தவர் க்கு இவ்வகைப் பிரம்மசரியமே விதிக்கப்பட்டமையால். பிரஜாபதியின் லோகத்தை யடைந்தார் = கன்மப்பயான வலகத்தைப் பெற்றனர். கேட்டார். வினவுதற்குரிய முறைப்படி வினவினர். கர்மங்களை யெல்லாம் பூர்ணமாய் விடுவேன் = கர்மத்தியாக மென்ற சன்னியாசத்தை யெய்வனம் பெறுவேன். எ—து

ம், கிரஹஸ்தர்களுக்கும் தனதாசிரமகர்மத்துக்கு விரோதயின்றி சித்தமாயுள்ள சாதனங்கனையுடையோர்க்கே தர்மமாக எடுக்கப்பட்டது. சமம்முதலிய சாதனசதுஷ்டயங்கள் பூர்த்தியடைந்தவருக்கே பிரம்மவிசாரத்திற்கென சன்னிபாசம் சொல்லப்பட்டமையாலும், வித்துவானானவற்கு சம்பிரதாயத்தைப்பரிபாலனம் செய்து தின்றி வேறுபிரயோஜனமின்மையாலும், யோகமும் விடப்படவேண்டுமென்றது. சூத்திரம் = சாஸ்திரங்கள், வேதங்கள் முதலியன. வேதங்கள் = பிரம்மயுள்ளும் முதலிடமாயுள்ள இதை உபநிடதத்தில் ஆரண்யகங்களையும் உபநிடதங்களையும் ஐபிக்கவேண்டுமெனவிதித்திருத்தலால் எந்த வேதத்தையும் ஐபித்தல் கூடா தென்பொருள் கிடால் கூடாது. எவ்விதமான கர்மங்களுக்கு ம்பயன்களாகவமைவதுபூலோகம் முதலிய பதினாறுலோகங்களும் அதனுட்போகங்களுடையாதலால் அவற்றைவிடுகவேன விதித்தன முகத்தால் கன்மங்களை யொழிக்கவேண்டுமெனக் குறிக்கின்றார் பூலோகமென்பது புண்ணியபாபங்களின் செயற்கையின் பயனும். புவலோகமுதலியமற்றவை புண்ணியங்களின்பயன், அதன் முதலியன பாபப்பயன், மஹாதலமென்பது பாத எத்துக்கும் குறியே பிரம்மாண்டமென்பது எல்லாவற்றையுங்குறித்தது கன்மத்தின் பயனாயமைக தெல்லாம் பந்தரூபமாயாதலால் அதனைவிட்டுடாழித்தலே நியாயமாமென்பது வேதத்தின் கருத்து.

அவதரணிகை

இங்ஙன மெல்லாவற்றையும் விட்டொழிக்கப் புகுந்தான் துறவறத்திற்குரியகுறிகளையும் விட்டுவிடாமென்னம் அறநூற எஞ்சவைக்கவிதிக்கின்றார்-

உணரோ ஹா உநங்களவீ நமஸ்கரிசு மெகசு

ஸௌஹர்வஸு-ஜெஹ்ஹு ஹர்வஸு-ஜெகம் ஹஸு (எ-து)

(இ-ன்) தெண்டத்தையும், விவந்தித்தையும், கௌபீனத்தையும் கொள்ளவேண்டும். மற்றதை விடவேண்டும் மற்றதைவிடவேண்டும் கிருஷ்ணத்தையுள்ளவன்.

உபநிஷத்வித்தியா

(வி—ரை) ஒருமை, விதேயமானதண்டத்தின் கண் இருத் தலால் ஒரே தண்டத்தைக் கொள்ளவேண்டுமென்றி இரண்டுமூன் று தண்டங்களை சன்னியாசிகள் ஏற்றல் வேதசம்மதமல்ல. வ ஸ்திரமென்பது காஷாயமாம். இவற்றை யேற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்றமையால் கிரமப்படி சன்னியாசத்தைப் பெறுக காலத்தில் எல்லாவற்றையும் விட்டு திகம்பரராய்ப்புறப்படுக கால் த்து அங்குள்ள இல்லறத்தவர்கள் கொடுத்ததண்டகாஷாயகொள பீனங்களை யேற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்பது பொருளாயமைந்த னு; இங்ஙனம் கிருகஸ்தர் கொடப்பணவற்றையேற்றுக்கொள்ளுதல் சன்னியாசிதர்மமானுஸ்தமற்றையபலவற்றையுமேற்கநேருமாதலால் அவைகள் கூடாவெனவிடுஷதிக்கின் றுர்மற்றதைவிட்டு வேண்டுமென என்பதால். மேற்கண்டவிதியெல்லாம் இல்லறத்தினின்று துறவறம் பெறுவோர்க்கே. அவர்களுக்கேபுத்திரர் முதலியோர் உண்டாதலா ல்புத்திரரைக்குறித்தது பெண்களையும் மனைவிகளையும் குறித்ததே யாம். இவைகளை விட்டு வேண்டுமென்று சொன்னது மற்றய சன்னி யாசவிதிகளுக்கும் குறிப்பேயாம். இதன் விசேஷங்கள் வேறுப ிடதத்திற்காணப்பட்டது. இவ்விடம் அவற்றை முற்றுக்குறிக்கா னமையால் குறையென்ற குற்றம் நேருமோவெனின், அற்றன்று. துறவுமுதிர்ந்தோர்க்கும் ஆபத்துக்கால்ங்களிலும் இவ்விதியே உப யோகமாதலால் அவ்வித உத்தமாதிகாரிகட்கே இது விதிக்கப்ப ட்டதெனக்கொள்ளப்படுதலாலென்க.

அவதரணிகை

இங்ஙனமிருக்க பிரம்மசரியம் முதலியவற்றிலிருந்து துறவ றம்பெறுதல் ஸ்வாயமன்றோவென சங்கைதோன்ற அதனை யொ ழித்து அவ்வாச்சிரமிகள் துறவறம் கொள்ளுமுறையைக் குறிக் கின்றார்.

ஐஹவாஸீவாநஐஹவாஸீவா

மௌகிகாஸீ நஹிராஸுஸாரொபயெசு |

மாயசீ ஹவ்வாஸுஸாரொபயெசு

உபவீதஹவ்வாஸுஸாரொபயெசு || உதி

(இ—ள்.) பிரம்மசாரியும் வானப்பிரஸ்தனும் லௌகிகாக்களை உதராக்னியால் சேர்த்துவிடவேண்டும் காயத்திரியையும் தன் வாக்காகிற அக்கினியில் ஆரோபணம் செய்யவேண்டும். யஞ்ஞோபவீதத்தை நிலத்திலாவது நீரிலாவது விடவேண்டும். எ—து.

(வி—ரை) இங்கு பிரம்மசாரிகளைப்போல் வானப்பிரஸ்தர்களுக்கும் லௌகிகாக்களை ஒன்றுண்டெனக் குறிக்கப்பட்டமையால்வீட்டில் மனைவிகளை விட்டுக் கானகஞ்சென்றோர்க்கும் மனைவி இறந்தோர்க்கும் வானப்பிரஸ்தராயின் நிச்சயமாய் லௌகிகமான ஐயுதானிகாக்களை வுண்டென்றேற்படுகிறது. வரக்கென்ற அக்கினியில் = அக்கினி வாக்குருபனாய் முகத்துட் சென்றான் என்றுசில வேதபாகங்கள் சொல்லுவதால். வாக்குருபமான காயத்ரியை வரக்கினிடத்தே சேர்ப்பது நியாயமேயாம். ஜலத்தில்விடவேண்டுமென்று ஜாபாலோபநிடதம் கூறியது நீர்க்கிடைக்காதவிடம் சுத்தமான பாம்புப்புற்று முதலிய பூமிகளில் அடைத்தள்ளுவதே சாஸ்திர சம்மதமாம்.

அவதரணிகை

இனிக்கு உசகன், ஹம்சாசிரமத்தையடையும் முறையைக் குறிக்கின்றார்.

கூட்டிவகொஸு ஹ்வாஸீ

கூட்டிவ்வெஸுவிஸுஜெஸு

வாதுவிஸுஜெஸுவவிதுவிஸுஜெஸு

உணாநுநொகாநுநுவிஸுஜெஸு

உதிவொகாநு

என்று

(இ—ள்.) சூட்சுனகிய பிரம்மசாரி குடும்பத்தைவிடவேண்டும். பாத்திரத்தைவிடவேண்டும், பவித்திரத்தைவிடவேண்டும், தண்டங்களையும் லோகங்களையும் அக்கனிகளையும் விடவேண்டும். என்றேயவர் உபதேசித்தார்.

(வி—ரை) பிரம்மசாரியென்றது ஸ்திரீசம்பந்தத்தையொழித்துத் தவநூறைகொண்டவரைக் குறிப்பது. அவர் ஒரு சமயம் பத்தினியுடன்கூட இருப்பினுமிருக்கலாம். அல்லது புத்திரர் முதலியோராவது குடும்பமென்ற சொல்லுக்குப் பொருளாகலாம். அல்லது என்று குடும்பத்தைவிடவான், அன்றே பிரம்மசாரியெனவும் சேர்க்கலாம். பாத்திரமென்றது முன்னரேற்கப்பட்டலோகமயம்ந் பாத்திரம் முதலியவற்றைக் குறித்தது. அல்லது மரப்பாத்திரம் முதலியவையும் அதன்பொருளாகலாம். தண்டங்களைப்பன்மையாற்குறித்தது அவனுக்கு மூன்றுதண்டங்களுண்டாகையாலென்க. மூன்றுதண்டங்களை விடுவதென்றால் அவற்றைவிட்டு ஒருசண்டத்தையேற்பதாம். லோகங்களைப்பெய்து முன்போலவே. அக்கினிகளை ஹர்ணசிரமிகளுக்குள்ள வைதானுக்கினிகளை; என்று என்பது உபதேசித்திதுபசந்தாரம். இந்த வாக்யம் வேதத்தின்வாக்யமாதலால் உபதேசத்தினிறுதியிலதனைச் சேர்க்கவேண்டும்.

அவதரணிகை

இதன்மேலனுஷ்டானமுறையைக் குறிக்கின்றார்.

சுகஹ்யு ஸுமேதூ வஜா வரொசு

ஹ்யு ஸுமேதூ விஷு ஜெசு

த்ரிஸம்பந் ஸாநநா வரொசு

ஸம்பிஸாநாயா வா தூந்ரா வரொசு

ஸவெ ஸுஷா வெவெஷா ராண ஸுஸோவத் ட்யெசு

உபநிஷாநா வத் ட்யெஷா வநிஷாநா வத் ட்யெசு

(இ—ள்) இதன்மேல் எதனையும் மந்திரமில்லாமலேயனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஊர்த்துவகமனத்தை விடவேண்டும். மூன்று சந்தியாகாலங்களிலும் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும், ஸமாதிகாலத்திலான்மாவிடத்தே சந்தியையஷ்டிணுக்கவேண்டும். எல்லாவேதங்களிலும் ஆரண்யகத்தை யாவிர்த்தி செய்யவேண்டும். உபநிடதங்களைப் படிக்கவேண்டும். உபநிடதங்களைப்படிக்கவேண்டும்.

(எ—து)

(வி—ரை.) இதன்மேல் = பரமஹம்ஸாசிரமத்தை யடைந்த
பிறகு. மந்திரமில்லாது = மனோவியாபாரத்தை முன்னிடாமல் (சு-
ங்கற்பமில்லாம லென்பது) கருத்து. கிருகஸ்தர்களுக்கும் வானப்
பிரஸ்தர்களுக்கும் ஒவ்வொரு கர்மங்களுக்கும் மந்திரமுண்டாத
லால் இவருக்கு எஞ்சனம்ங்களுக்கும் மந்திரமில்லையென்பதைக் குறி
த்ததாம். ஊர்த்துவகமனம் என்பது மேலுலகங்களைக் கொடுக்கும்
புண்ணியம். யதிகளுக்கு மூன்று காலங்களிலும் ஸ்ரானம் விதிக்கப்
பட்டமையால் மூன்றுகாலமும் முழுகவேண்டுமென்றது. சமாதி
யென்றது, ப்ரத்தியக் பிரம்மைக் க நீட்டை ஆத்தமாவென்பது
ர்த்தம். இங்ஙனம் யதிகளும் மந்திரமற்றவராயின், பிரணவம்மு
தலிய மந்திரங்களைத்தான் எங்ஙனமிவர்களப்பியசிக்கக் கூடுமெனி
ற்கூறுகின்றார் எல்லாவேதங்களிலுமென்று. ஆரணியகமென்ப
து, காடுகளில்படிக்கத்தக்கவேதபாகம். அதனைமுற்றுமவர்பபடிக்க
வேண்டிய அவசியமில்லையெனவும், அதனைகதேசமான உபகிட
தத்தையே அவர் படிக்கவேண்டுமெனவும், குறிக்கின்றார், உபநிஷத்
துக்களையென்பதால். ஒவ்வொருவேதங்களின் ஆரண்யங்களிலே
வேதாந்தங்கள் படிக்கப்படுமாதலாலென்க. இதனால் எல்லாவுப
நீடதங்களும் யதிகளுக்கு ஜிதிக்கற்பாலன்வென்றேற்பட்டது. ய
திகளுக்கு வேதாந்த விசாரமே சித்தியகர்மமாமெனக்குறித்தற்
கே உபநிஷத்துக்களையென்று தொடங்கிய வாக்கியம் இருமுறை
ஆவர்த்திக்கப்பட்டதென்க.

அவதரணிகை

மேலும் அனுஷ்டானமுறையைக் குறிக்கின்றார்.

ஹ்ருஹம்ஸ் ஹ்ருஹுதி. ௦

ஸுதிவநாஸஸுதி. ௦

ஹ்ருஹுதி. ௦ ஹ்ருஹுதிவநாஸுதி

ஸுதிவநாஸுதி. ௦ ஹ்ருஹுதிவநாஸுதி

யவநாஸுதி

என்று

(இ—ள்) நான் பிரம்மம் என்றசூத்திரமே பெரியசூத் திரமாம். சூசிப்பதால் சூத்திரமெனப்படும். பிரம்மமஃ சிய சூ த்திரம் நானேயெனத்தெரிந்து, கொண்டவன் மூப்பிரிநூலைவி டவேண்டும். இங்ஙனமறிந்தவனே வித்துவானாம். எ—து.

(வி—ரை.) யதிகள் தரிக்கவேண்டிய பிரம்ம சூத்திரமான து யான் பிரம்ம மென்ற நித்யானுசந்தானமேயன்றி வேறிலையெ ன்பது முடிந்த கருத்து. “ஸுசிவநாஸஸூத்ரூதித்யுஹம்” =சூசிப்பதாலது சூத்திரமெனப்படும்” என்று பிரம்மோபநிடதம் கூறியபடியே இவ்வுபநிடதமும் சூத்திரச் சொற்பொருளைக் குறித் தது. சூத்திரம் = எல்லாவற்றையும் பிரகாசிக்கச்செய்யும்பிரம்மம். மூப்பிரிநூல் = பருத்தியாலல்லது தோலால்மைந்தது. முன் மூன் றாச் சிரமங்களிலும் அஃதுண்டாகையாலென்க. இங்ஙனமறிந்த வனே அறிஞன். அவ்வறிஞனே மேற்குறித்தமெனினாலேவிடவே ண்டும் என்றுபொருத்தது.

அவதரணிகை

இனிசன்னியாசம் ஏற்கும் விதியைப் பரஸ்தாவத்தாற்குத் தீர்ச்சு.

ஸந்யஸ்யோயா

ஸந்யஸ்யோயா

ஸந்யஸ்யோயேதிதிருநாசூ

சமயம்ஸவஹுதெஹ்யோஜிதஸவஹுஸவதஹெ

(இ—ள்) ‘ஸந்யஸ்யோயா’ என்று மூன்றுதரம் சொல் லி, ‘சமயம் ஸவஹுதெஹ்யோஜிதஸவஹுஸவதஹெ’ என்றும் சொல்லவேண்டும். , என்று-

(வி—ரை) வியாஹிருதிகளை முன்னிட்டு காயத்திரியை அத னுட்செலுத்தி சமஸ்த பூதங்களுக்கும் அடயத்தைக் கொடுக்கும் விரதத்துடன் பெண்ணாசை பொருளாசை புதல்வராசைகளையொ ழித்ததே பிரோஷோச்சாரணம் என்ற சன்னியாசம் ஏற்றற்குப் பிரம்மஸமம் எனபதே இம்மந்திரத்திற்குறிக்கப்பட்டதாம்.

அவதரணிகை

இனி சர்வசுங்கங்களையும் விட்டவார்க்கும் லோகானுக் கிச
காத்தமாய் தெண்டாதிசுளுண்டெனக் குறிக்கின்றார்.

ஸவாஜெமாவாயா

[illegible]

வா. த. ஸ்வாஸதிவேஹவய தாஸம் தநிவாரயெ

சுருதநகரம் விவரணவம்

கௌவீ நம்பரிழ, ஹெசு!

८१—४

(இ—ள்) 'ஸௌராவே' என்ற மந்திரத்தால் மூங்கிற்றண்டையும், 'ஸூரேஷ்வர' என்ற ஸுமம்மந்திரத்தால் கோழியினத்தை யும் ஏற்கவேண்டும்.

(வி—ரை.) காலநாயுதண்ட கௌரீணங்கையுங்கூட, தானே தேடியேற்கலாகாதாகையால் இல்லறத்தவர் எவரேனும் அவற்றைத் தக்கொடுத்தால் அதனையேற்கும்பொழுது மேற்கண்டமங்கிரங்களைக் சூறிக்கேண்டிமென்பதே மேற்கண்டவசனத்தின் கருத்து.

உவதரணிகை

வேறுதர்மங்களையும் குறிக்கின்றார்.

உள்ளுயிர்வடிபு நமோஸ்துதே

ஒளவியவடிந நம்புராயீபாசு

ഗവൗരതാ ഹിസ്റ്റോറിയ

என் து.

(இ—ள்.) ஓளஷத்ததைதப்போல ஆஹாரத்தைச் சேர்க்கவேண்டும். ஓளஷத்ததைதப்போல் ஆஹாரத்தைதப்புசிக்கவேண்டும் கிடைத்தவரையிலேபுசிக்கவேண்டும். ஈ—து.

(வி—ரை.) ஓளவுதம் போலென்றால் எட்டுக் கவளங்களே
 ன்ற அளவுமீறாதிருத்தல் பொருளாம். ஓளவுதம்போல்புரிக்கவே
 ண்டுமென்று சொல்லில்உருகிமுதலிய வற்றை ஓளவுதத்திற்பாராது

உபநிஷத்வித்தியா

திற்பதுபோலிதனையுமுட்கொள்ள வேண்டுமென்பது புலப்பட்
ட்டது. கிடைத்தவரையிலென்றால் எட்டுக்கொள்களுக்குக் கு
றைந்து கிடைத்தாலும் முற்றும் கிடைக்காமற்போனாலும் அதிற்
கிறிதம் துயரமுறாது நீர்முதலிய உற்றையாவது உண்டெளிக்க வே
ண்டும் என்பது பொருள்.

அவதாரணிகை

இனி அவசியமாய் சன்னியாசிகளுக்கு வேண்டிய தர்மங்க
ளைச் சொல்லுகின்றார்.

வ்-ஹவா^௧ ஹி^௨ வர^௩ ஹா^௪ வாரி^௫ ஹ^௬

ஸத்ய^௭ உயதே^௮ ந

ஹெ^௯ ரக்ஷ^{௧௦} தொ^{௧௧} ஹெ^{௧௨} ரக்ஷ^{௧௩} தொ^{௧௪} ஹெ^{௧௫} ரக்ஷ^{௧௬} த|| என்று

(இ-ள்.) பிரம்மசரியத்தையும் அஹிம்சையையும் பி
ரதிக்கிரகமின்மையையும் சத்தியத்தையும் வெகு பிரயத்தின
த்துடன் ரக்ஷிக்க வேண்டும், ரக்ஷிக்கவேண்டும், ரக்ஷிக்க
வேண்டும். எ—து.

(வி—ரை) எவனிடத்தும் எதையும் எதிர்பார்க்காது சத்தி
யத்தையே காப்பாற்றுவதில் சன்னியாசிகளுக்குத்தம் தர்மமாகலால்
அதுவே பிரம்மதேவன் செய்தருளிய ஆணையெனவிசேஷித்து நிக்
ருபிக்கின்றார். மும்முறைரட்சிக்கவேண்டுமென்பதால்,

அவதாரணிகை

இனி பரமஹம்சருடைய விர்த்தியைநிக்ருபிக்கின்றார்

கய^௧ ரக^௨ வர^௩ ஹெ^௪ ஸவரீ^௫ வ^௬ ரஜ^௭ கா^௮ நா^௯

சூ^{௧௦} ஸ ந^{௧௧} ஸய^{௧௨} நா^{௧௩} ஹ^{௧௪} ஸ^{௧௫} ஹெ^{௧௬} ஸ^{௧௭} ஹவாரி^{௧௮} ண^{௧௯}

பீ^{௨௦} த்ரா^{௨௧} த்ரீ^{௨௨} ஹா^{௨௩} வ^{௨௪} வா^{௨௫} த்ர^{௨௬} ஹ^{௨௭} ர^{௨௮} வ^{௨௯} த்ர^{௩௦} வ^{௩௧}

கா^{௩௨} சி^{௩௩} க்ர^{௩௪} ஸய^{௩௫} ஹெ^{௩௬} ஹ^{௩௭} ர^{௩௮} ஹி^{௩௯} ஹ^{௪௦} ஹி^{௪௧} ஹ^{௪௨} ர^{௪௩} வ^{௪௪} ஹ^{௪௫} ஹ^{௪௬} ர^{௪௭} வ^{௪௮} ஹ^{௪௯} ஹ^{௫௦}

ஸ^{௫௧} ஹ^{௫௨} ப^{௫௩} ர^{௫௪} பீ^{௫௫} க்ர^{௫௬} ஹ^{௫௭} ஹ^{௫௮} கா^{௫௯} ர^{௬௦} ஹி^{௬௧} த^{௬௨} வ^{௬௩} த^{௬௪} ஹ^{௬௫} ஹ^{௬௬} ஹ^{௬௭} ஹ^{௬௮} ஹ^{௬௯} ஹ^{௭௦}

(இ—ள்) இனிபரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகர்களானபிரம்ம சாரிகளுக்கு ஆனமும் சயனமும் தசையிற்றான் செய்யவேண்டும். மண்பாத்திரம், சொரக்குக்கை, மரப்பாத்திரம் இவையுபயோகிக்கலாம் காமம், குரோதம், லோபம், மோஹம், மதம், மாச்சரியம்; தம்பம், கொழுப்பு, இச்சை, அகூயை, மமதை, அகங்காரம், முதலியவைகளையும் விடவேண்டும்

(வி—ரை) பிரம்மசாரிகளென்றது, பிரம்மசாரிகள் போன்றவிரதமுடையவர் என்ற கருத்தால். காமம் = பெண்கள் முதலியவற்றில் உள்ளவிரும்பம், லோபம் = பணம் முதலிய வற்றில் விருப்பம். இச்சை = பென்பது சுவையுள்ள பொருள்களின் கண்விருப்பம், மதம் = ஊண்விருத்தியாலுண்டாவது, தம்பம் = டம்பம் = மற்றவரை ஏமாற்றுவதற்காக ஏற்கும் ஆடம்பரம். கொழுப்பு என்பது = செறுக்கு. மாச்சரியம். 'என்பது ஒருவரிடத்துப்பகை. அகூயை = மற்றவர் பெருமை, பொறுமை மமதையென்பது விமேதலியபொருள்களில். அகங்காரமென்பது ஆன்மாவின் தாழ்வு முதலியவற்றிலமைந்த தானென்ற எண்ணிக்கை. இவையுமதவிட மற்ற விடவேண்டுமென்றால் புண்ணிய பரவரத்தியும் வற்குக் கூடாதென்பது பொருளாம்.

அவதரணிகை

மீண்டும் அதனையே குறிக்கின்றார்.

வஷ்டாஸ்ய - வஸீவொஷ்டாஸ ரோஸ்யைகாகீ
யதிஸுரெக | ஸாவெவாஹரெக ||

[இ—ள்] வர்ஷாகாலங்களில் சஞ்சாரத்தை யொழித்து எட்டுமாதங்களில் ஏகாகியாய் யதி சஞ்சரிக்கவேண்டும். இரண்டுமாதங்களாவது சஞ்சரிக்காது இருக்கவேண்டும்.

(வி—ரை) வர்ஷாகாலங்களில் = ஒரு வருதுவிலும் சரத்திலும் சாதூர்மாவியகாலமாதலாலென்க. எட்டுமாதங்களில் என்பது மற்றயக்காலங்களில் என்பது பொருள். 'எகாகியென்றால் மற்றொருடன் செறுதுதனித்திருப்பவர், யதி = பிரம்மத்தை யடையவே

ண்டிய முயற்சியுள்ளவன். இரண்டுமாதங்களாவது வருஷநு
தமாத் திரம். அப்படியானால் பத்துமாதம் சஞ்சாரகாலம் ஏ
ற்படும்.

அவதரணிகை

இனிவித்மச்சன்னியாசத்தைக் குறிக்கின்றார்.

ஸவ்வெஸம்பொவிதாநு
வொவதயநாடிபுடும்
ஸதாநிபுராஹாநிஜை
வீதாஸுபுதூஸுபுதூஸுபுதூ
கூடுகூடுதூஸுபுதூஸுபுதூ (என்று)

(இ—ள்) இங்ஙனமறிந்த ஓர் வித்துவான் உபநயன
த்திற்குமேல் முன்னாலேயாவது அவைகளைவிட்டு விடலாம்
பிதாவை, புத்திரனை அன்னிகளை யஞ்ஞாபனீதத்தை, கன்மத்
தை, களத்திரத்தைவேறு எதுகிறுக்குமோ அதையும் என்ப
து பொருள்.

(வி—ரை) உபநயனத்துக்குமேல் என்றதனால் சன்னியா
சத்திலதிகாரம் அதற்கு முன்புருவதில்லை யென்றேற்பட்டது மு
ன்னாலேயே விடுவதென்றால் அவைகளை யேற்றுக்கொள்வதற்கு
முன்னேதுலைக்கவேண்டும். அதாவது விவாகத்திற்கு முன்னரே
துறவறம் பெறுவது உத்தமாதிகாரி களுக்குரியதென்றேற்பட்
டது மற்றதுவெளி,

அவதரணிகை

அவருக்கு ஆஹாரத்தைக்குறிக்கின்றார்.

யதயொவிஷாபுடும்பாஸிஸுபுதி
வாணிபாதுகூடுகூடுவாதுவாது

அவதரணிகை

இனிசன்னியாசத்தின் பயனைக் குறிக்கின்றார்.

யவனவ்வெடி

ததிஷ்டாஃவாஜிவஜம்

ஸஜாஸாஜிவஸாஜிவம்

ஜிவஸாஜிவஸாஜிவம்

ததிஷ்டாஃவாஜிவஜம்

ஜாஜிவாஸாஜிவஸாஜிவம்

விஷ்டாஃவாஜிவஜம்

ஜிவஸாஜிவஸாஜிவஸாஜிவம்

வெஜாஜிவஸாஜிவஸாஜிவஸாஜிவம்

ஜிவஸாஜிவஸாஜிவம்

(இ — ள்.) எவனிப்படியறிவான் அந்தவிஷ்ணுவின்

டைய பரமபதத்தை பண்டிதர்கள் என்றும் பார்ப்பார்கள். ஆகாயத்தில் விரிந்தகண்ணைப்போல கோபத்தைஜயித்தவிப் பிரர்கள் விழித்த வர்களாய், எதுவிஷ்ணுவின் பரம பதமோ அதனைப் பிரகாசித்தச் செய்வார்கள். என்றஇதுமோட்சமர்க்கம். வேதத்தினஞ்ஞை, வேதத்தினஞ்ஞை. என்பதஉபநிஷத்தாம்.

(வி — ள்.) இப்படியெவனறிவான், எல்லாவற்றையும் விட்டவனே தீரென்றும் சூரென்றும் எவனறிவான்; இவனைப் போன்ற வித்வான்களின் பெருமையைக் குறிப்பது மேன்மந்திரம்; விஷ்ணுவின் டைய = வியாபகனாகியாராயணனுடைய அல்லது 'ஸவெஷ்டெவாஸாஜிவஸாஜிவஸாஜிவம்' எல்ல தேவர்களும் ஒடுங்குமிட மாதலால் விஷ்ணு என்று அதர்வசிகை விஷ்ணுவென்றபெயரைச் சிவபரமாக நிரூபித்தமையால், அண்டத்திற் சேர்மலோகமும் பிண்டத்தில் துவாத சாந்தமும் விஷ்ணுபதமென்கொள்ளலாம். அறிவார்கள் = தானெனவறிந்தீடுவார்கள்

ஆகாயத்தில் = இதய்சிதம்பரத்தில்; அல்லது அண்டத்திலுள்ள
 கைலாசாதியில். விரிந்தகண் = அதாவது ஞானக்கண்ணேயாம்.
 விழித்தவர் = உலகங்களென்ற இருளில் மயங்காது ஆன்மதே
 ஜோமயத்தால் என்கும் சஞ்சரிப்பவர். விஷ்ணுவின் பரமபதமெ
 ன்பது பரிபூர்ணசைதன்மையரூபமான மோட்சமாம். அதனைவிரி
 த்தி செய்வதென்றால் இடையறாது அனுசந்தானம் செய்வதேயா
 ம். இதுவேமோட்சமாரக்கம். இச்சன்னியாசம்மோட்சத்தையே
 கொடுக்கும் வழியாம். வேதத்தினுஞ்ஞானெயன்றதால் இஃது சு
 த்தவைதிகமென்றேற்படுகிறது. இருமுறைகூறியது இறுதியைக்
 குறிப்பதாம். “வனஷுக்ருஷுஸம் வனஷு உவஷுஸம் = இஃது
 உத்திரவு இஃது உபதேசம்” என்று வேறு உபநிடதங்களிலும்
 காணப்படுதலால் என்க. இங்ஙனம் பராஹ்மச்சர்க்ஷையனுக்கிரகித்த
 ற்காக ஆருணமகாரிஷியின் புத்திரரைத் தலைமையாய்க்கொண்டு
 அகில நாதன் பிரம்மதேவன் சன்னியாசதர்மத்தி னேகதேசத்தை
 உபதேசித்தருளினான் என்பது ஓர் சிறிதாம் சுபம்.

ஆருணிகோபநிடதப்பேருரை.

முற்றிற்று

ஆருணிகோபநிடதத்தாத்தபரியசங்கிரகம்

இவ்வாருணிகோபநிடதமென்பது கன்மங்களுள்ளவற்றையும் ஒழித்து பிரத்தியக் பிரம்மைக்கிய நிஷ்டாருபமான சன்னியாசத்தை நிரூப்பித்தால் இது சுத்தாத்வைதவித்தையே என்பது வெளியே. ஆதலால் அதனைப்பற்றியவிரிவை இங்கு கிகழ் எழுதவேண்டுமெனில், ஆயினும் எமது முறைப்படி அத்துவைதிகள் எளிதில் இதன் கருத்தையறிபவென்றி அறுவகைக்குறியீடுகளை எடுத்துரைப்பாம்- சுஹம் ஸுஹஸித்ரும் என்பது உபக்கிரமம். உபசங்காரமும் இதற்கு விரோதமில்லாது இதற்குரிய ஒழுக்கங்களுையே நிரூபித்திருக்கின்றது.

(உ) இடையிடையே ஆத்துமநிஷ்டர்க்குரிய அகங்காரத்தியாகம் முதலியவற்றைக் குறித்தல் அப்யாசமாம்.

(ஈ) வர்ஷாகாலங்களில் ஓரிடம் தங்குவதன் நிறம்றயக்காலங்களெல்லாம் தேசாந்தரசஞ்சாரம் செய்துகொண்டு சுவேச்சாவாசமாய் ஏற்பட்ட சஞ்சரிகக்கக்கடிய விசேஷசன்னியாச தர்மங்கள் இதனிடத்து எடுத்து நிரூபிக்கப்படுகின்றமையால் அபூர்வதையென்றவுது இதனிடத்தமைந்தது.

(ஈ) இதன்பயன் மோட்சமென்பது 'தலிவெஷா^ண' என்ற இறுதிமந்திரத்தால் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது

(இ) ஆருணிக்கும் பிரமதேவனுக்கும் சம்வாதம் முதலியவை இதற்கு அர்த்தவாதமாம்.

(ஈ) உபபத்திகள். எக்காலமும் உபநிஷத்துக்களையாவிர்த்திசெய்வதும் அதன்பொருள்களை விசாரிப்பதும் பிரணவாஸுசந்தானதற்பரராய்நற்பதும் என்பதாதிபாயம். ஆகஇவ்வுபநிடதம்வேதாந்த விசாரபூர்வம் ஆத்மநிட்டையடையவேண்டியதற்கு யோக்கியமானசன்னியாசத்தை நிரூப்பித்தாய் சுத்தாத்வைத சாஸ்திரத்திற்குநிறந்ததாயிற்று.

சுபம்.

கந-ஸாவதம் = உபதேசம்

கவாமிமுகம் = ஒன்றையுமேற்கா திருத்தல்

கலேத்ருவக = மந்திரங்களில்லாது.

கலாஸலிம் = சுரை.

கஸெஷதம் = முற்றிலும்

கலாபா = பொருமை

ககம்காரம் = தானென்ற எண்ணிக்கை

ககலிம்ஸா = ஹிம்ஸையை விலக்குதல்

கூரணுகம் = காட்டில் படிக்கவேண்டிய வேதபாகம்

கூரணம் = அருணமகரிஷியின் புதல்வர்

ஹா = விருப்பம்

உதாராமி = ஜாடராக்கினி

உதாரவாசு = வயிராகியபாத்திரம்

உவதிஷக = பிரம்மத்தைக்காட்டும் ஞானகாண்டம்

உளயுமதிதம் = உத்தமகதி

வனக.கி = தனிபாயுள்ளவன்

உஜி = பரக்கிரமம்

உஹி = சன்னியாசிகள் உச்சரிக்கும் ஓர் சொற்றொகுதி

உளடி-ஸாரம் = அத்தி

உளஷபவக = மருந்தைப்போல்

கலேத்ரு = பெண்டிர்

காலி = தாதல்

ஜாமுவாஸம் = விழித்தவர்

கிருஷ்ண = முப்பிரியுள்ளது

உஹம் = டம்பம்

உவகி = கொழுப்பு

உரா = மரம்

உருளம் = ஆகாசம்

உயி ஆகுணிகோபரிட்த அரும்பதவிளக்கம்

யு - வஸீயு - ஒரேயிடத்துள்ளவன்

நிவ - டிரண - மோகும்

வடி - ஸ்தானம்

வர - மாயையைக்கடந்தது

வா - வாஸ - பொருசு

வாணி - வா - கையாகியபாத்திரம்

வாஸீ - பாசு - அறுந்துவான்

வாஸீ - பாசு - அறுந்துவான்

வெவையு - மூலம்

வெவையு - மூலம்

வெவையு - மூலம்

வெவையு - மூலம்

வெவையு - மூலம்

வெவையு - மூலம்

வெவையு - மூலம்

வெவையு - மூலம்

வெவையு - மூலம்

வெவையு - மூலம்

வெவையு - மூலம்

வெவையு - மூலம்

வெவையு - மூலம்

வெவையு - மூலம்

வெவையு - மூலம்

வெவையு - மூலம்

வெவையு - மூலம்

வெவையு - மூலம்

வெவையு - மூலம்

வெவையு - மூலம்

தூரணம் = சுரணவராவதும் அதற்கு ||
 பூஜாவதும் = பூஜாவதிடுவதா அல்லது தக்பூர
 ஜாவதும் ஸ்ரஹ்யபும் - திதழிதழிதவதும் தூவ
 டாணம் = ஐதிணை = தடிவராவதி சுர-சூழிக்ஷாடி ||
 பூஜாவதும் ||

மஹபெயாகம் = அஹராஜிகாசு மாநிலஸா ரெவம் ||
 வரிமுஹசு = வரிமுஹீயாசு ஸுஸுவ வுதழயாசு ||
 அம். துவசு = ம. தூராவலு ஸந்தீகிம். துவசு - நம். துவடி
 ம. துவசு |

ஹபுமநம் மதிதெசுநெநகிமநம். காரணெயுடும்
 ஸம். யிம் = மகநயா ததூரொவாவலு டெவதா - தடி
 வாலிஸு ||

சூரணுகம் = சுரணெ மெயம் வுசு ||
 உவநிஷசு = உவநிஷீதீதி உவநிஷசு உவநிவலிவா
 தடி = கிவ ||

திவசு = திவபூதம் திவசு வததெஹாவெகிவ
 வா. து. வம் = வுதஹா டெவதா அல்லது வா. து. வம் ||
 வெணவம் = வெணாவிகாரம் |

உ. வனகாஜவபு ||
 சுராவாவாதம் = சுராவலிஸம் ஹலிஸாவி ||
 யுவஸீதம் = யுவவடி. அம். வலுவா. யுவம் யுள
 வுஜிதிபாவசு தஹீலிஸா. தாடிசு
 வனகாகி = அஸஹாயம்.

சுஷுள - சுஷுஸாஸாவொஜஸாடிஸம் மாஜஸம் || அதும்
 தஸம்பொமே திதீயாவா ;
 டோலி = டோஸா வனகஸம் வுதழயாசு ஜாதெளவா திதீ
 யா. யெ. யா. டி ||

ஸொவநயநாசு = ஸம் உவநயநாசு ஸொலிஸொவெ
வெசு வாடிவரணாதி ஸொஸொபாவம் விநாவி வாடி
வரணம் மாநாயம் ||

வாணிவாதம் = வானிரெவவாதம் - உவதி தலகோலம் -
வந்தியாசு,

உடிவாதம் = தயா

ஒஹி = ஸொஹிதெயம் நிவாதம்,

வாஸாஸம் = வஸாஸவ்யவிகாரம் -

வெஸைஹம் = விக்ஷிப்யவிகாரம்

ஹொஹொம் = உஹொஹொவ்யவிகாரம்

விஷ்ணம் = வெவெஷிவொவொதீதிதாடிசு

வாஸம் = வொஸாஸவ்யவிகாரம் தஸவொஸம்

வொம் = வொஹொதெயாவொதீதிதாடிசு

ஹொம் = ஹொஹொதெயாவொதீதிதாடிசு

விவொஸம் = விவொஸம் - ஹொஹொதெயாவொதீதிதாடிசு - உஹொஸம்

விவொஸம் = விவொஸம் - ஹொஹொதெயாவொதீதிதாடிசு

ஹொஸம் = ஹொஸம் - ஹொஹொதெயாவொதீதிதாடிசு

நிவொஸம் = நிவொஸம் - ஹொஹொதெயாவொதீதிதாடிசு

வெவொஸம் = வெவொஸம் - ஹொஹொதெயாவொதீதிதாடிசு

வெவொஸம் = வெவொஸம் - ஹொஹொதெயாவொதீதிதாடிசு

இலக்கணக்கொத்து முற்றிற்று.